

utrolig positivt, og at vi nu skal bruge det midlertidige stop til at finde en varig løsning?

Hans Christian Schmidt (V):

Det lyder – i hvert fald sådan som jeg hører det – til at gå i en rigtig retning, og det vil jeg så bare bede om at få bekræftet. For der er jo ingen tvivl om, at når landmændene i dag ikke har kunnet flytte deres bygninger ud, altså længere væk fra byerne, landsbyerne, skyldes det jo regeringen. Det er jo, fordi der er en lov, der siger, at de ikke kan flytte dem.

Jeg er ked af at have fået den opfattelse af pressen, at der er nogle, der har sagt, at landmændene bevidst lægger deres bygninger, så de kan genere nogle. Nej, hvis der er nogen, der generer nogen, så er det det flertal i Folketinget, der har nægtet landmændene, at de må lægge bygninger andre steder.

Der forstår jeg så, at man nu er gået i gang med at kigge på, at det nok ikke har været så smart, at man har lavet det. Det er jo så en erkendelse, nu må vi se, hvad der sker ved det.

Men jeg vil godt spørge, om jeg skulle forstå statsministerens besvarelse sådan, at nu bliver der mulighed for, at landmændene kan få lov at lægge deres bygninger ude i det åbne land. Jeg blev ikke lige klar over det i den sidste linje deri, men jeg vil godt have af- eller bekræftet det.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Må jeg sige først: Jeg skal ikke gennemgå by- og landzoneloven her ved § 20-spørgsmålene. Jeg har en fornemmelse af, at den lovgivning kender hr. Jens Kirk godt, og det gør hr. Hans Christian Schmidt også.

Jeg synes, vi har gode erfaringer med den lovgivning, som også har den nødvendige elasticitet og fleksibilitet. Og jeg vil foreslå, at videre drøftelser om det spørgsmål tager man med de pågældende ressortministre.

Så til spørgsmålet fra fru Pernille Blach Hansen. Jeg synes, at det må være en regeringsopgave – hvilket jeg også selv har givet udtryk for – at vi nu tager nogle nabohensyn, at vi konsekvent prøver at følge op på den kendsgerning, at der er lugtgener, støjgener, ammoniakforurening, og det må vi selvfølgelig gribe fat om, det må vi prøve at finde nogle løsninger på. Det ville også glæde mig at se hr. Kristian Jensen være på det hold.

Jeg synes, der er en tendens til fra partiet Venstre indimellem at prøve sådan at spørge: Kan vi

ikke nu trække det i langdrag, kan vi nu ikke undvige på en eller anden måde?

Skal vi nu ikke være enige om, at bekæmpning af lugtgener og støjgener og hensyntagen til naboerne i vore landsbyer er en meget vigtig opgave? Det er i hvert tilfælde en opgave, regeringen har besluttet sig for at sætte sig i spidsen for. Den skal løses på en fornuftig måde, og det håber jeg da også at Folketingets partier vil være med til, sådan at vi kan have et bredt flertal bag os, når vi til sin tid i fællesskab skal vedtage det nødvendige.

Jens Kirk (V):

Tak for svaret.

Med den tale, statsministeren nu har holdt for os og ikke mindst for partiet Venstre, må vi forvente, at statsministeren ligesom puffer til miljø- og energiministeren, for at vi nu skal have løst det problem hurtigt, for vi er alle sammen interesseret i – og ikke mindst os, der bor ude på landet og i nærheden af bysamfund – at få løst det problem her med støj og forurening.

Men skal jeg forstå statsministerens ret klare tale her til sidst sådan, at nu kan vi forvente ret hurtigt at få lov til at sige: En fremtidig gylletank, som kan give nogen lugt og nogle gener, kan jeg få lov til at lægge 1 km ud på marken, og næste gang jeg skal udvide en koproduktion eller soproduktion, kan jeg også få lov til at lægge bygningerne derud uden det store besvær med administrationen i amterne?

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg synes, jeg er nødt til at sige til statsministeren, at det er lidt mærkværdigt at høre en taler for et parti sige, at Venstre godt vil trække det i langdrag, og så hører man det fra en statsminister, der repræsenterer en regering, der stopper forskningen på området!

De fleste udeomkring i befolkningen vil sige, at hvis man stopper forskningen på et område, er det næppe, fordi man vil vise, at man vil gå i spidsen. Man kan jo have forskellige måder at udlægge det på, men jeg kan ikke helt forstå det.

Så er jeg nødt til at sige til statsministeren, at jeg ikke bad om at få en gennemgang af landzoneloven og planloven. Den kan jeg. Hvad jeg bad om at få at vide, var sådan set, hvordan jeg skulle forstå statsministerens svar, og det var simpelt hen, fordi jeg ikke lige forstod den sidste sætning, om den betød, at man nu ville få nemmere ved at kunne flytte sine bygninger ud i det åbne land. Det var sådan set kun det.